KRAKOWSKI DZIENNIK WOJEWÓDZKI

Nr 4 — Kraków, dnia 15 lutego — 1949

Treść:

Dział urzędowy:

Dział nieurzędowy:

DZIAŁ URZĘDOWY

47

PISMO OKÓLNE

Urzędu Wojewódzkiego Krakowskiego

z dnia 22 stycznia 1949 r., Nr Wet. N. I-5/1/49

w sprawie obrotu żywcem i mięsem.

Do

Ob. Ob. Starostów Powiatowych i Ob. Prezydenta Miasta Krakowa.

W myśl zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 26. IX. 1947 r. w sprawie udzielania zezwoleń na prowadzenie handlu zwierzętami gospodarskimi i produktami uboju (Dz. U. M. i R. Przem. i Handlu z 1947 r. Nr 15, poz. 222) prawo do zakupu zwierząt rzeźnych na ściśle określonym terenie przysługuje tylko tym instytucjom, firmom i osobom, które od właściwych władz przemysłowych otrzymały odpowiednie zezwolenie (koncesję).

W związku z powyższym Urząd Wojewódzki zgodnie z pismem Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych Nr W. H. II-6/8-48 z dnia 10. I. 1949 r. zarządza, aby w przypadkach sprzedaży zwierząt na rzeź z zagród i okręgów zapowietrzonych lub zagrożonych, zwierzęta były sprzedawane instytucjom, firmom lub osobom, które posiadają zezwolenie na zakup zwierząt rzeźnych na danym terenie.

W wypadku, jeśli odbiór zwierząt przez uprawnioną do zakupu zwierząt rzeźnych instytucję, firmę lub osobę nie mógłby nastąpić w terminie, a z punktu widzenia przepisów weterynaryjnych, oraz interesów gospodarczych właściciela zwierzęcia odwlekanie poddania ubojowi zwierzęcia jest nie wskazane, wyszukanie odbiorcy zwierzęcia należy pozostawić inicjatywie posiadacza.

Za Wojewodę: **Jakub Korzeniowski**, p. o. Nacz. Wydz.

48

PISMO OKÓLNE

Urzędu Wojewódzkiego Krakowskiego

z dnia 22 stycznia 1949 r., Nr Wet. N. II-10/1/49

w sprawie skórowania świń.

Do

Ob. Ob. Starostów Powiatowych i Ob. Prezydenta Miasta Krakowa.

W związku z zarządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 30. XII. 1948 r. Nr A. R./VIII-18-27 oraz pismem Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych z dnia 14. I. 1949 Nr W. H. I-15/1 w sprawie skórowania świń, Urząd Wojewódzki poleca, aby wszyscy lekarze weter. i oglądacze zwierząt, rzeźnych i mięsa, wykonujący czynności organów urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa na rzeźniach i obwodach urzędowego badania, ze względu na konieczność zaspokojenia potrzeb zaopatrzenia Przemysłu Skórzanego w skóry świńskie współpracowali w tym zakresie z przedstawicielami Centrali Skór Surowych.

W załączeniu przesyła się do wiadomości odpis pisma Ministerstwa Przemysłu i Handlu z dnia 30 grudnia 1948 r.

Za Wojewodę: **Jakub Korzeniowski**, p. o. Nacz. Wydz.

Załącznik — Odpis

Ministerstwo Przem. i Handlu
AR/VIII/18/27/48 — Warszawa, 30. XII. 1948 r.

Ministerstwo Przemysłu i Handlu zarządza, aby z dniem 1. I. 1949 r. wszystkie świnie ubijane przez Spółdzielczo-Państwową Centralę Mięsną Centr. Zarz. Państw Przem. Konserw. i Centr. Zarz. prowadzące stołówki jak również przez ich dostawców i odbiorców żywca i mięsa podlegały oskórowaniu.

Nie dotyczy to skór trzody chlewnej przeznaczonej do wywozu w postaci bekon. Odstąpienie od zasady skórowania świń w 100% jest dopuszczalne za zgodą przedstawiciela Centrali Skór Surowych jedynie w wypadku:

1. braku odpowiednich urządzeń technicznych na rzeźniach, umożliwiających oskórowanie wszystkich ubijanych świń,
2. o ile stan lica skóry zostanie sklasyfikowany jako nienadający się do przemysłu garbarskiego na podstawie orzeczenia przedstawiciela Centrali Skór Surowych.

Skóry zdjęte winny być dostarczone Centrali Skór Surowych po cenie ustalonej przez Min. Przemysłu i Handlu wedł. obowiązujących norm klasyfikacyjnych płaconych przez Centralę Skór Surowych.

O powyższym zarządzeniu należy powiadomić wszystkie podległe placówki.

Dyrektor Departamentu: Grabowiecki

49

PISMO OKÓLNE Nr 9/Sm/49

Urzędu Wojewódzkiego Krakowskiego

z dnia 27 stycznia 1949 r., L. S. A. II-2/250/48 .

w sprawie równego traktowania samorządowej służby drogowej z pracownikami drogowymi na etacie Ministerstwa Komunikacji.

Do

wszystkich Obywateli Starostów jako Przewodniczących Wydziałów Powiatowych.

Urząd Wojewódzki, chcąc zapewnić samorządowej służbie drogowej równe warunki z pracownikami drogowymi pozostającymi na etacie Ministerstwa Komunikacji, w myśl

rozporządzenia Ministerstwa Administracji Publicznej z dnia 15 października 1947 r. (Dz. Urz. M. A. P. Nr 16, str. 2), prosi o szczególne wzięcie pod uwagę Okólnika Nr 102, rozdział „C" pkt 2 (Dz. Urz. Min. Adm. Publ. Nr 48 z 1948 r.) zapewniającego nadzorcom dróg i mostów, a pobierającym wynagrodzenie wedł. IX gr. upos. dodatek służbowy według stawki „d".

Ponadto samorządowej służbie drogowej analogicznie jak pracownikom drogowym na etacie Ministerstwa Komunikacji w myśl zarządzenia Min. Komun. z dnia 11 czerwca 1948 r. (Dz. Urz. Min. Komunik. Nr 13, poz. 243) przysługuje ryczałt miesięczny za przechowywanie narzędzi drogowych w wysokości 100 zł miesięcznie, oraz za używanie swojego roweru w celach służbowych w wysokości 200 zł miesięcznie. Ryczałt powyższy winien być wypłacony z kredytów rzeczowych z góry łącznie z uposażeniem.

Pracownicy drogowi a zatrudnieni przez Związki Samorządowe winni otrzymywać również tak jak pracownicy państwowi premię za pracę inwestycyjne, lub o charakterze inwestycyjnym zgodnie z instrukcją Ministerstwa Komunikacji z dnia 29 maja 1947 r. wydaną na podstawie uchwały Rady Ministrów z dnia 23 maja 1947 r. w sprawie premii pracowników zatrudnionych w resorcie komunikacji przy robotach inwestycyjnych.

Za Wojewodę: **Kazimierz Soliński,** Naczelnik Wydz.

50

PISMO OKÓLNE

Urzędu Wojewódzkiego Krakowskiego

z dnia 28 stycznia 1949 r., L. AC. IV/1/2/49

w sprawie legitymacji dla specjalnych urzędników stanu cywilnego.

Do

wszystkich Ob. Ob. Starostów Powiatowych, Prezydentów miast, Burmistrzów i Wójtów oraz urzędników Stanu Cywil. w obrębie Województwa Krakowskiego .

Urząd Wojewódzki zawiadamia, że według wyjaśnienia Ministerstwa Administracji Publicznej z 15 stycznia 1949 r. L. dz. AC. I/4-9035/48 specjalni urzędnicy stanu cywilnego, pobierający wynagrodzenie za pracę z funduszów gminy i podlegający służbowo przełożonemu gminy, korzystają z uprawnień, przysługujących urzędnikom samorządu terytorialnego, choćby nimi nie byli, art. 6 prawa o aktach stanu cywilnego (Dz. U. R. P. Nr 48, poz. 272 z 1945 r.).

Z tego tytułu przysługuje im prawo do posiadania legitymacji służbowych, wystawianych przez odnośne zarządy gmin, analogicznie do legitymacyj, posiadanych przez funkcjonariuszów samorządowych.

Za Wojewodę: **Dr A. Banach,** Naczelnik Wydziału

51

PISMO OKÓLNE Nr 13/Sm/49

Urzędu Wojewódzkiego Krakowskiego

z dnia 31 stycznia 1949 r., Nr S. G. 4-50/48

w sprawie stosowania ulg przy przejazdach samorządowymi środkami komunikacyjnymi.

Do

wszystkich Wydziałów Powiatowych na obszarze Wojew. Krakowskiego i Zarządów Miejskich w Białej, Krakowie, Nowym Sączu, Tarnowie i Zakopanem.

W ślad za pismem z dnia 3. I. 1949 r. Nr S. G. 4-50/48 w sprawie taryfy opłat Urząd Wojewódzki przesyła w załączeniu odpis pisma Ministra Adm. Publ. z dnia 26. I. 1949 r. L. dz. S. G. V-3-16/49 w sprawie stosowania ulg przy opłatach za przejazdy samorządowymi środkami komunikacyjnymi — do wiadomości i wykonania.

Wydziały Powiatowe podadzą treść niniejszego pisma zainteresowanym, nadzorowanym zarządom samorządowym i dopilnują właściwego wykonania.

Jednocześnie Urząd Wojewódzki prosi o przesłanie odpisu taryf opłat za przejazd samorządowymi środkami komunikacyjnymi do wglądu. W wypadku gdyby taryfy odbiegały od taryf ustalonych zarządzeniem Min. Adm. Publ., a zdaniem związku samorządowego są uzasadnione. Urząd Wojewódzki prosi o przesłanie uzasadnionych wniosków o zmianę taryfy do Ministerstwa Adm. Publ. za pośrednictwem Urzędu Wojewódzkiego.

Za Wojewodę: **Kazimierz Soliński,** Naczelnik Wydz.

Załącznik Odpis

Minister Adm. Publ. Warszawa, 26 stycznia 1949 r.
L. dz. S. G.-V-3-16/49

Do

wszystkich Obywateli Wojewodów i Prezydentów m. st. Warszawy i m. Łodzi.

Doszło do wiadomości mojej, że niektóre związki samorządowe, przy opracowywaniu taryf opłat dla miejskich zakładów komunikacyjnych, zastosowały opłaty ulgowe w znacznie szerszym zakresie niż przewidywało zarządzenie z dnia 18 grudnia 1948 r. Dotyczy to np. wprowadzenia nisko-kalkulowanych miesięcznych biletów ulgowych na nieograniczoną ilość przejazdów. Ponadto w wielu miastach wydawane są w znacznych ilościach bezpłatne bilety miesięczne lub roczne osobom, nieprzewidzianym we wspomnianym zarządzeniu.

Praktyka ta narusza podstawowe zasady, na których oparta została ogólno-krajowa polityka taryfowa i stwarza niebezpieczeństwo podważenia zdrowych podstaw gospodarczych przedsiębiorstw. Poza tym, zgodnie z pismem Ministerstwa z dnia 29 grudnia 1949 r. L. S. G. II-4-38/48. Wszelkie ulgi idące dalej, niż przewiduje to wspomniane zarządzenie z dnia 18 grudnia, mogą być wprowadzane dopiero po uzyskaniu zgody Ministerstwa.

Wyjątki od tej zasady, bez potrzeby uzyskiwania uprzedniej zgody Ministerstwa, mogą być stosowane tylko w odniesieniu do żołnierzy i podoficerów Wojska Polskiego w służbie czynnej, którym należy przyznać prawo do biletów ulgowych w cenie 5 zł. za przejazd, oraz w odniesieniu do młodzieży akademickiej, której potrzeby powinny być traktowane z całą życzliwością. Dla młodzieży tej należy wprowadzić, obok 100-przejazdowych kart miesięcznych, 10-przejazdowe bilety abonamentowe w cenie 5 zł. za przejazd, sprzedawane bez ograniczeń przez konduktorów za okazaniem specjalnej legitymacji, wydawanej na cały rok akademicki na podstawie zaświadczeń właściwych uczelni.

Jednocześnie zwracam uwagę, że ulgi w przejazdach środkami komunikacyjnymi zostały wprowadzone w interesie świata pracy i ich udzielanie winno być przeprowadzane sprawnie bez biurokratycznego podejścia, w ten sposób, by bezwzględnie unikać, przy załatwianiu tych spraw, zbędnej straty czasu pracownika. Przy wydawaniu ulg należy wciągnąć do współpracy kierownictwa instytucyj i zakładów, których pracownikom wydawane są bilety ulgowe, oraz zainteresowane rady zakładowe.

Proszę Obywatela Wojewodę o zwrócenie na powyższe zagadnienie uwagi właściwych zarządów miejskich i o spowodowanie ścisłego dostosowania obowiązujących taryf, ulg i zwolnień do postanowień zarządzenia z dnia 18 grudnia, względnie, w przypadkach szczególnie uzasadnionych warunkami miejscowymi, o przesłanie Ministerstwu szczegółowych wniosków.

Minister: Wł. Wolski

52

OKÓLNIK Nr 6/Sm/49

Urzędu Wojewódzkiego Krakowskiego

z dnia 9 lutego 1949 r., Nr S. F. 1-7/49

w sprawie rekonstrukcji budżetów związków samorządowych na rok 1949.

Do

wszystkich Wydziałów Powiatowych na obszarze Województwa Krakowskiego i Zarządów Miejskich w Białej, Krakowie, Nowym Sączu, Tarnowie i Zakopanem.

Uzupełniając wytyczne podane na konferencji budżetowej w Krakowie w dniu 3 lutego 1949 r., Urząd Wojewódzki udziela dalszych następujących wskazówek w sprawie rekonstrukcji budżetów związków samorządowych na rok 1949.

1) Rekonstrukcję należy ująć w formę budżetu dodatkowego, zamieszczając następujące 4 kolumny:

a) kwota budżetu pierwotnego, b) kwota zmniejszenia, c) kwota zwiększenia, d) kwota ostateczna preliminowanego wydatku lub dochodu.

2) Budżetem dodatkowym należy objąć wszystkie wydatki i dochody, a więc także pozycje nie ulegające zmianom.

3) Zwiększenie wydatków i zmniejszenie dochodów w budżecie dodatkowym należy uzasadnić, zmniejszenie wydatków należy uzasadnić tylko w tym wypadku, jeżeli zmniejszenie nastąpiło z innych powodów niż konieczność zrównoważenia budżetu.

4) Kredyty na wynagrodzenia należy preliminować ściśle zgodnie z okólnikiem Ministerstwa Administracji Publicznej z dnia 20. XII. 1948 r. (Dz. Urz. Min. A. P. Nr 48, poz. 351).

5) Po każdej pozycji płac należy preliminować w dwóch dalszych pozycjach kredyt na świadczenia socjalne i kredyt na akcję socjalną w wysokości 3.5% kwoty preliminowanej w danej pozycji na płace pracownicze. Do podstawy obliczenia nie należy wliczać kredytów na świadczenia socjalne.

6) Do budżetu należy dołączyć zestawienie preliminowanych kredytów na płace, zawierające następujące rubryki:

a) nazwisko i imię,
b) wykonywana funkcja,
c) grupa uposażenia wedł. statutu etatów stanowisk służbowych,
d) grupa uposażeniowa preliminowana w budżecie,
e) miesięczna kwota wynagrodzenia zasadniczego,
f) miesięczna kwota dodatku funkcyjnego,
g) „ „ „ służbowego,
h) „ „ wynagrodzenia razem,
i) roczna kwota wynagrodzenia razem.

Zestawienie należy sporządzić wedł. preliminowanych kredytów na płace i zesumować wedł. pozycji preliminowanych kredytów na płace, przy czym ogólna kwota wynagrodzeń rocznych musi równać się kwocie preliminowanego kredytu na płace w danej pozycji.

Każdy kredyt preliminowany na płace w budżecie musi być objaśniony w wymieniony wyżej sposób w zestawieniu.

Ponadto należy sporządzić ogólne zestawienie kredytów na płace w całym budżecie pozycjami, zawierające następujące rubryki w kierunku poziomym: a) kwota kredytu na płace, b) kwota kredytu na świadczenia socjalne, c) kwota kredytu na akcję socjalną, d) razem.

7) W budżecie należy przewidzieć kredyt na wynagrodzenie referenta(ów) planowania, zwłaszcza uczestników obecnego kursu planowania.

8) Zestawienie ogólne wg działów należy sporządzić przy uwzglednieniu czterech kolumn wymienionych w pkcie 1 nin. okólnika.

Z uwagi na to należy zestawianie wg. działów sporządzić oddzielnie dla: a) wydatków zwyczajnych. b) wydatków nadzwyczajnych.

9) Do budżetów powiatowych związków samorządowych należy dołaczyć rozdzielnik limitów dotacyjnych z Sam. Funduszu Wyrównawczego dla gmin miejskich niewydzielonych i gmin wiejskich.

10) Budżety szpitali, ośrodków zdrowia, bibliotek, innych zakładów i przedsiebiorstw należy sporządzić także przy uwzglednieniu czterech kolumn wymienionych w punkcie 1 niniejszego okólnika i dołączyć do budżetu adminisrtacyjnego. Do budżetów tych należy także dołączyć zestawienia kredytów na płace i zestawienia ogólne wg. działów.

Urząd Wojewódzki przypomina, że budżety powiatowych związków samorządowych i gmin miejskich wydzielonych oraz Gminy Uzdrowiskowej w Zakopanem muszą być doręczone Urzedowi Wojewódzkiemu do zatwierdzenia, przez posłańca w dniu 22 lutego 1949 r.

11) Wytyczne w sprawie preliminowania wydatków i dochodów oraz zrównoważenia budżetów samorządowych na rok 1949 zawarte są w następujących okólnikach Kancelarii Rady Państwa:

a) Nr 72 z dnia 30. XII. 1948 r. Ldz. VIII/1688/48 w sprawie stypendiów dla uczniów szkół rolniczych,
b) Nr 73 z dnia 30. XII. 1948 r. Ldz. VIII 1874/48 w sprawie instrukcji działalności samorządu na polu kultury i sztuki,
c) Nr 74 z dnia 30. XIII. 1848 r. Ldz. VIII 1924/48 w sprawie instrukcji działalności samorządu na polu popierania rolnictwa,
d) z dnia 12. I. 1949 r. Ldz. SF. II-64/49 — Instrukcja w sprawie zrównoważenia budżetów na rok 1949,
c) Nr 3 z dnia 26. I. 1949 r. Ldz. Org. I-6a/30/49 w sprawie zasad wynagrodzenia za pracę w radach narodowych

Wszystkie wyż. wym. okólniki zostały przesłane przez Kancelarię Rady Państwa bezpośrednio Prezydiom powiatowych rad narodowych i miejskich rad narodowych miast wydzielonych i powinny być przez prezydia tych rad przesłane do wiadomości organom wykonawczym, tj. wydziałom powiatowym i zarządom miejskich miast wydzielonych.

Ponadto prezydia powiatowych rad narodowych winny były wydać zarządzenia wykonawcze nadzorowanym prezydiom miejskich i gminnych rad narodowych. Także wydziały powiatowe winny były wydać zarządzenia wykonawcze nadzorowanym zarządom miejskim i gminnym.

Za Wojewodę: **Mgr Józef Przetocki,** Kier. Oddziału

Załącznik Nr 1 Odpis

Kancelaria Rady Państwa
L. dz. VIII/1683/48 Warszawa, dnia 30. XII. 1948 r.

Do
Prezydiów Wojewódzkich i Powiatowych Rad Narodowych

OKÓLNIK Nr 72
w sprawie stypendiów dla uczniów liceów rolniczych.

W związku z koniecznością szybkiego wzmożenia produkcji rolnej i stopniowej przebudowy struktury gospodarki rolnej zachodzi potrzeba szkolenia wielkiej ilości sił fachowych do pracy w rolnictwie.

Jako zagadnienie najistotniejsze należy postawić kształcenie w liceach rolniczych, ponieważ szkoły tego typu dają pracowników czynnych bezpośrednio w terenie, których brak najsilniej się odczuwa oraz ze względu na stosunkową taniość tego rodzaju kształcenia. Według ustalonej przez Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych nomenklatury za licea uważa się zarówno dotychczasowe gimnazja, jak i licea dotychczasowego typu.

Młodzież kształcąca się w liceach rolniczych powinna być rekrutowana przede wszystkim ze środowiska robotników i chłopów mało- i średniorolnych ,a więc z elementu ekonomicznie słabego, a jednocześnie klasowo najbardziej wartościowego.

Tej młodzieży winny przyjść z pomocą rady narodowe, przewidując w budżetach związków samorządowych odpowiednie kwoty na stypendia w liceach rolniczych.

Kandydatów na stypendystów ustalają gminne rady narodowe przy pomocy czynników społecznych i oświatowych, czynnych na polu rolnictwa. Przy wyborze kandydatów należy wziąć pod uwagę zarówno młodzież kształcąca się już w liceach rolniczych, jak również młodzież z terenu tych gmin, z których dotychczas nie ma uczniów w liceach rolniczych.

Stypendyści podpisują zobowiązania zgodnie z instrukcją w sprawie przyznania stypendiów uczniom szkół rolniczych, ogłoszoną w Dzienniku Urzędowym Ministestwa Rolnictwa i Reform Rolnych Nr 25 z 1948 r.

W każdym budżecie gminy wiejskiej już na rok 1949 winien być przewidziany kredyt przynajmniej na jedno stypendium w liceum rolniczym. Wysokość stypendium, przeznaczonego na pokrycie kosztów utrzymania w internacie szkolnym wynosi 3.000 zł miesięcznie.

W latach następnych przybywać powinien corocznie jeden nowy stypendysta, poza tym dotychczasowi stypendyści winni być dotowani aż do ukończenia szkoły. W ten sposób poczynając od trzeciego roku bedzie po trzech stypendystów z każdej gminy, którą to liczbę należy uznać za normalną.

Po wytypowaniu stypendystów zarządy gmin prześlą dyrekcjom liceów rolniczych nazwiska stypendystów i z góry przed 1 każdego miesiąca będą przekazywać raty stypendialne, przy czym Kancelaria Rady Państwa kładzie specjalny nacisk na punktualne przekazywanie rat stypendialnych.

Ministerstwo Rolnictwa i Reform Rolnych poda do wiadomości zarządów gmin w terminie do dnia 15 stycznia 1949 r. wykaz liceów rolniczych 3-letnich, do których będą kierowani stypendyści gmin, nieuczęszczający dotąd do liceów rolniczych.

Do liceów tych będzie przyjmowana wyróżniająca się zdolnościami młodzież z ukończonymi 7-klasami szkoły podstawowej (powszechnej), bądź też młodzież o wybitnych zdolnościach ze szkół przysposobienia rolniczego lub średnich szkół rolniczych.

Gdyby stan finansowy gminy wiejskiej nie pozwalał na wstawienie do budżetu gminy odpowiedniej kwoty na stypendium to wówczas gminę winien wyręczyć powiatowy związek samorządowy, wstawiając do swego budżetu potrzebne na ten cel kredyty. Powiatowym związkom samorządowym, które by nie mogły podołać tym ciężarom, przyjdą z pomocą wojewódzkie związki samorządowe.

Koszty całej sekcji stypendialnej, o której mowa w niniejszym okólniku, winny być pokryte w ramach budżetów, przewidzianych na rok 1949, tj. bez podwyższenia preliminowanych sum globalnych przez ewentualną zmianę przeznaczenia wydatków w dziale X budżetów zgodnie z instrukcją Kancelarii Rady Państwa z dnia 30 grudnia 1948 r. w sprawie działalności samorządu na polu rolnictwa.

Kancelaria Rady Państwa przywiązuje dużą wagę do terminowego wykonania akcji stypendialnej dla uczniów w liceach rolniczych i prosi Prezydia Wojewódzkich Rad Narodowych o nadesłanie w terminie do 31 stycznia 1949 r. zestawienia stypendystów według powiatów z podaniem

liczby gmin i liczby stypendystów oraz środowiska socjalnego, z którego rekrutują się stypendyści.

Szef Kancelarii Rady Państwa: Kazimierz Mijal

Załącznik Nr 2 Odpis

Kancelaria Rady Państwa
L. dz. VIII/1683/48 Warszawa, dnia 30. XII. 1948 r.

Do

Prezydiów Wojewódzkich Rad Narodowych, Miejskich Rad Narodowych m. Warszawy i Łodzi, Miejskich Rad Narodowych w miastach wydzielonych.

OKÓLNIK Nr 73

w sprawie instrukcji działalności samorządu na polu kultury i sztuki.

W związku z dalszym porządkowaniem zakresu działania samorządu Rada Państwa zaaprobowała następujące wytyczne w dziedzinie kultury i sztuki, ustalone z właściwymi czynnikami rządowymi.

I. Zakładanie i prowadzenie muzeów, z wyjątkiem miejskich muzeów o charakterze wyłącznie lokalnie historycznym, należy do Państwa Wszystkie muzea samorządowe, nie odpowiadające temu wyjątkowemu charakterowi, będą przejęte przez Państwo najpóźniej z dniem 1 stycznia 1950 r. Zaznacza się, że muzea historyczne, które mogą prowadzić w drodze wyjątku poszczególne miasta, mogą być poświęcone wyłącznie historii danego miasta.

II. Zawodowe teatry, opery i filharmonie zakłada i prowadzi Państwo. Istniejące w tej chwili samorządowe przedsięwzięcia tego rodzaju będą przejęte przez Ministerstwo Kultury i Sztuki najpóźniej z dniem 1 stycznia 1950 r.

III. Szkoły artystyczne zakłada i prowadzi Państwo. Samorządowe szkoły tego typu będą przejęte przez Ministerstwo Kultury i Sztuki najpóźniej z dniem 1 stycznia 1950 r.

IV. Zachodzi ewentualność, że niektóre muzea samorządowe, zwłaszcza posiadające większe znaczenie ze stanowiska ogólnopaństwowego, zawodowe teatry, opery, filharmonie oraz szkoły artystyczne — będą mogły być przejęte przez Ministerstwo Kultury i Sztuki już w ciągu roku 1949. W tych przypadkach związki samorządowe, które preliminowały wydatki na te cele w budżetach na rok 1949, powinny przekazać Ministerstwu Kultury preliminowane sumy względnie — zależnie od czasu przejęcia — odpowiednią ich część albo też, na podstawie porozumienia z organami Ministerstwa Kultury i Sztuki ponosić do końca 1949 roku odpowiednie wydatki w granicach kredytów budżetowych.

Poczynając od 1 stycznia 1950 r. z budżetów samorządowych winny zniknąć wszelkie wydatki na muzea, zawodowe teatry, opery, filharmonie oraz szkoły artystyczne.

V. Samorządowe muzea, zawodowe teatry, opery, filharmonie oraz szkoły artystyczne winny być przekazane Państwu wraz z całym majątkiem nieruchomym i ruchomym użytkowanym przez te urządzenia (nieruchomości, pomieszczenia, składy, inwentarz zabytkowy i użytkowy, rekwizyty teatralne, urządzenia i warsztaty szkolne itd.). Majątek ten przechodzi nieodpłatnie na rzecz Skarbu Państwa. Żadne rozrachunki majątkowe między samorządem a Państwem z tytułu przekazania nie powinny mieć miejsca.

VI. Organa tych jednostek samorządu, które prowadzą urządzenia, podlegające przekazaniu Ministerstwu Kultury i Sztuki nie powinny czekać biernie na przejęcie tych urządzeń, lecz same muszą wystąpić z inicjatywą i w porozumieniu z właściwymi organami Ministerstwa ustalić czas i tryb przejęcia.

VII. Właściwym polem działalności samorządu na polu kultury i sztuki jest upowszechnienie kultury na danym terenie. W tym celu samorząd winien, zakładać i prowadzić świetlice i domy ludowe oraz popierać materialnie i moralnie, tudzież brać udział w organizowaniu teatrów amatorskich, orkiestr, chórów ludowych itp. imprez.

VIII. Samorząd powinien roztoczyć szczególną opiekę nad miejscami straceń i pomnikami męczeństwa przez zabezpieczenie nieupamiętnionych jeszcze miejsc straceń i konserwowanie pomników. Komunikując o powyższym, Kancelaria Rady Państwa wzywa Prezydia Rad Narodowych, aby niniejsze wytyczne w miarę możności znalazły już uwzględnienie przy rewizji budżetów samorządowych na rok 1949 i żeby zostały zastosowane w całej pełni w budżetach na rok 1950.

Szef Kancelarii Rady Państwa: Kazimierz Mijal

Załącznik Nr 3 Odpis

Kancelaria Rady Państwa
L. dz. VIII/1683/48 Warszawa, dnia 30. XII. 1948 r.

Do

Prezydium Wojewódzkiej Rady Narodowej, Powiatowych Rad Narodowych, Miejskich Rad Narodowych m. Warszawy i Łodzi, Miejskich Rad Narodowych miast wydzielonych.

OKÓLNIK Nr 74

w sprawie instrukcji działalności samorządu na polu popierania rolnictwa.

Przegląd budżetów na rok 1949 dowodzi. że działalność samorządu na polu popierania rolnictwa rozwija się nadal przypadkowo i chaotycznie. Ponieważ stan taki przeczy zasadom gospodarki planowej i nie godzi się z państwowym programem wzmożenia produkcji rolnej i przebudowy struktury rolnictwa. Rada Państwa zaaprobowała następujące wytyczne, ustalone w porozumieniu z właściwymi czynnikami rządowymi.

1. Udział samorządu w akcji popierania rolnictwa powinien się koncentrować na trzech głównych kierunkach, a mianowicie:

a) popieranie oświaty rolniczej,
b) popieranie produkcji zwierzęcej i
c) popieranie melioracji rolnej.

2. W zakresie popierania oświaty rolniczej samorząd powinien: a) ponosić koszty rzeczowe szkół przysposobienia rolniczego, opartych w większości o szkoły podstawowe (powszechne), w postaci dodatkowych wydatków na zaspokojenie rzeczowych potrzeb szkoły (utrzymanie lokalu, opał, światło itp.) funkcja ta z natury rzeczy przypada gminom;

b) ponosić koszty rzeczowe 2-letnich średnich szkół rolniczych (lokal, opał, światło etc.) analogicznie do udziału samorządu w utrzymaniu szkolnictwa podstawowego, przy czym funkcja ta przypada powiatowym związkom samorządowym;

c) popierać kształcenie biedoty chłopskiej w rolniczych liceach (dotychczasowe gimnazja i licea) przez udzielanie stypendiów (szczegółowe wytyczne w tej sprawie ustala osobna instrukcja Kancelarii Rady Państwa).

Natomiast zakładanie i utrzymanie rolniczych szkół typu licealnego (gimnazjów i liceów) należy całkowicie do Państwa.

3. W zakresie popierania produkcji zwierzęcej samorząd powinien się skoncentrować głównie na udziale w zakupie i rozprowadzeniu rozpłodników, zgodnie z obowiązującymi przepisami, ze szczególnym uwzględnieniem szkół rolniczych oraz brać udział w utrzymaniu stacji kopulacyjnych.

Organizowanie i prowadzenie akcji hodowlano-weterynaryjnej (lecznicze i przychodnie weterynaryjne, szczepienia ochronne itp.) przejmuje na siebie całkowicie Państwo.

4. W zakresie popierania melioracji rolnych:

a) powiatowe związki samorządowe przy pomocy gmin winny konserwować istniejące urządzenia melioracyjne,

b) gminy przy pomocy organizacyjnej i finansowej powiatowych związków samorządowych i w oparciu o maksymalną mobilizację szarwarku prowadzić będą systematycznie nowe melioracje rolne ze szczególnym uwzględnieniem zmeliorowania i zagospodarowania łąk i pastwisk, przy czym organa Ministerstwa Rolnictwa i R. R. opracują szczegółowy program techniczny, prowadzić będą nadzór techniczny i przeszkolą niezbędny personel.

5. Przedstawienie gospodarki samorządowej w zakresie popierania rolnictwa z obecnego chaosu i przypadkowości na planowe realizowanie zadań w trzech głównych zaznaczonych wyżej kierunkach winno nastąpić już w roku 1949 i stosownie do tego uchwalone już budżety samorządowe winny ulec przebudowie. W tym celu·

a) przeznaczenie przewidzianych w budżetach wydatków winno ulec w miarę możności zmianie, a zwłaszcza wydatków subwencyjnych i o niesprecyzowanym przeznaczeniu;

b) z akcji, nieodpowiadających wymienionym wyżej trzem głównym kierunkom działalności, samorządy powinny się w miarę możności już obecnie wycofywać w ścisłym porozumieniu z terenowymi organami Min. Rolnictwa i R. R. bacząc jednak, ażeby konieczne agendy nie były porzucone zanim ich nie przejmie czynnik do tego powołany.

6. W wypadkach kiedy poszczególne związki samorządowe prowadzą urządzenia, które w myśl powyższych wytycznych należeć powinny do Państwa, a nie do samorządu (np. licea rolnicze, lecznicze i przychodnie weterynaryjne itp.) organa tych związków winny niezwłocznie wystąpić z inicjatywą przejęcia tych urządzeń przez Państwo. Jeżeli przejęcie tych urządzeń nie byłoby możliwe w ciągu roku

ze względów budżetowych, należy mimo to starać się o przekazanie ich Państwu, godząc się w ostateczności na ponoszenie na cel urządzeń przewidzianych w budżecie wydatków aż do końca roku budżetowego. O ewentualnych trudnościach w tej mierze należy natychmiast zawiadamiać Kancelarię Rady Państwa.

7. W innych akcjach zmierzających do rozwoju i przebudowy rolnictwa, a nie prowadzonych i nie finansowanych bezpośrednio przez samorząd, rady narodowe i ich organa wykonawcze i pomocnicze winny brać żywy i intensywny udział jako czynnik mobilizujący aktywne siły społeczne wokół poszczególnych przedsięwzięć.

Komunikując o powyższym Kancelaria Rady Państwa zwraca równocześnie uwagę, że ze względu na brak pokrycia przewidywane w budżetach na rok 1949 wydatki będą musiały ulec bardzo daleko idącej kompresji, która będzie musiała objąć wszystkie działy budżetu. Konieczność kompresacji należy mieć na uwadze również przy przebudowie przewidywanych wydatków na cele rolnicze, które należy ścieśnić do bezwzględnie koniecznych i dających pełne gwarancje racjonalnego wykonania, trzymając się granic powyższych wytycznych.

Szef Kancelarii Rady Państwa: Kazimierz Mijal

Załącznik Nr 4 Odpis

Kancelaria Rady Państwa
L. dz. VIII/1683/48 Warszawa, dnia 30. XII. 1948 r.

INSTRUKCJA

w sprawie zrównoważenia budżetów na rok 1949.

Elementarnym warunkiem prawidłowej gospodarki publicznej jest ścisła równowaga wydatków i dochodów budżetowych. Warunek ten obowiązujący we wszelkich systemach gospodarczych, jest jeszcze ważniejszy w systemie gospodarki planowej, albowiem niezrównoważony budżet nie jest w ogóle realnym planem finansowym, który mógłby stanowić podstawę gospodarowania.

Tymczasem, jak wykazuje analiza zestawień budżetowych na rok 1949, uchwalone i zatwierdzone budżety w znacznie przeważającej liczbie przypadków utrzymują jedynie równowagę pozorną, wskutek czego nie mogą być uważane za realne plany finansowe.

Dzieje się to z dwóch głównych powodów. Mianowicie:

1. Preliminując wydatki liczne związki samorządowe nie liczyły się zupełnie z koniecznością zachowania niezbędnej proporcji między wydatkami a dochodami własnymi i zaprojektowały pokrycie wydatków dotacją z Samorządowego Funduszu Wyrównawczego w wysokości nieraz fantastycznej. W rezultacie suma preliminowanych w budżetach dotacji z S. F. W. przekracza znacznie realne możliwości Funduszu.

2. Z dniem 1 stycznia 1949 r. wszedł w życie nowy system płac, powodując poważny wzrost wydatków personalnych. Ten stan rzeczy zmusza do podjęcia energicznych środków, zmierzających do zapewnienia równowagi budżetowej w gospodarce w r. 1949.

Prezydia Wojewódzkich Rad Narodowych otrzymują równocześnie zawiadomienie o globalnych sumach dotacji z Funduszu, jakie będą mogły być przyznane w r. 1949 dla wszystkich związków samorządowych w danym województwie i są zobowiązane do przedłożenia projektu podziału tych sum między poszczególne kategorie związków samorządowych na swoim terenie. Wspomniane limity dotacji mają służyć na pokrycie niedoborów budżetowych ze wszelkich tytułów. Dodatkowe dotacje na pokrycie niedoborów z tytułów specjalnych (n.p. deficytów przedsiębiorstw, wzrostu wydatków na płace) nie są w roku 1949 przewidywane.

W celu zrównoważenia budżetów, które okażą się niezrównoważone po dostosowaniu dotacji z S. F. W. do poziomu rzeczywistych możliwości Funduszu, należy przeprowadzić gruntowna rewizję uchwalonych budżetów zarówno po stronie dochodów jak i wydatków.

Przy przeprowadzaniu rewizji budżetów należy się stosować do następujących wytycznych, ustalonych przez Radę Państwa po porozumieniu się z Ministrami Administracji Publicznej i Skarbu.

I. Przy dokonywaniu rewizji dochodów należy:

1. Wykorzystać wszystkie dostępne źródła dochodów.

2. Ujawnić w dochodach budżetowych wszelkiego rodzaju ukryte rezerwy, polegające na świadomie zbyt niskim szacowaniu dochodów własnych.

3. Przewidzieć zwiększone dochody z podatku od nieruchomości i z podatku od lokali, jako następstwo częściowego podniesienia czynszów za lokale. Stopień wzrostu dochodów z tych źródeł nie mógł być znany w chwili ustalania budżetów i dlatego nie został uwzględniony w preliminarzach dochodów.

4. Przy szacowaniu dochodów z podatku gruntowego uwzględnić zwiększenie się obszaru gruntów podlegających opodatkowaniu na terenach stopniowo zagospodarowanych.

5. Uwzględnić zwiększoną rentowność przedsiębiorstw wskutek zmiany taryf.

6. Wziąć pod uwagę zwiększoną wydajność dotychczasowych źródeł dochodowych, którą należy osiągnąć przez maksymalne usprawienie czynności wymiaru, poboru i egzekucji.

II. Przy rewizji strony wydatkowej budżetów należy przestrzegać następujących wytycznych:

1. Obowiązujący od 1 stycznia 1949 r. nowy system płac, podnosząc i ujednolicając uposażenia w całym aparacie państwowym, wyklucza równocześnie wszelkie świadczenia pozaustawowe, które dotychczas były stosowane w samorządzie na szeroką skalę.

Ten nowy system, w szczególności niedopuszczalność innych świadczeń, nieprzewidzianych w ustalonych normach, musi być przestrzegany z całą bezwzględnością pod odpowiedzialnością prezydiów rad narodowych, ich organów wykonawczych oraz kierowniczych pracowników samorządowych. Wszelkie próby niezastosowania się lub obejścia obowiązujących zasad będą traktowane nie tylko jako przewinienie służbowe, lecz również jako szkodnictwo gospodarcze.

2. Ilość personelu administracyjnego, opłacanego zarówno z budżetów administracyjnych, jak również z budżetów zakładów i przedsiębiorstw musi ulec bezwzględnej redukcji. W tym celu Kancelaria Rady Państwa ustali i zakomunikuje Prezydiom W. R. N. globalną liczbę etatów pracowniczych, opłacanych z budżetów administracyjnych, która musi być zredukowana na terenie danego województwa. Prezydia W. R. N. przy współudziale organów wykonawczych rozłożą ten kontygent na jednostki samorządowe swojego terenu i dopilnują przeprowadzenia redukcji. Stan faktyczny winien być doprowadzony do odpowiedniej normy najpóźniej na 1 maja 1949 r. W tym celu już w styczniu br. należy przedsięwziąć wszystkie kroki, potrzebne do rozwiązania stosunku służbowego z pracownikami, podlegającymi redukcji.

3. Wydatki personalne należy zapreliminować w zrewidowanych budżetach ściśle według nowego systemu płac, usuwając bezwzględnie wszelkie kredyty na świadczenia, pozaustawowe i inne luzy budżetowe oraz uwzględniając redukcję personalu, przeprowadzoną zgodnie z punktem 2.

4. Należy maksymalnie zredukować koszty własne przedsiębiorstw i zakładów przez racjonalizację ich organizacji i zwiększenie wydajności pracy metodami, stosowanymi już na szeroką skalę w przedsiębiorstwach państwowych.

5. Wydatki administracyjno-rzeczowe, a zwłaszcza na środki lokomocji, wszelkiego rodzaju reprezentacje i utrzymanie biur, należy poddać maksymalnej redukcji. Normy wydatków rzeczowych, podane w instrukcji budżetowej, mają charakter maksymalny i dlatego nie należy do nich automatycznie dociągnąć przewidywanych wydatków.

6. W związku z nową regulacją opłat szpitalnych, która nastąpiła od dnia 1 stycznia 1949 r. należy poddać rewizji przewidywane w budżetach dopłaty do zakładów leczniczych z tytułu niedoborów, które w zasadzie powinny zniknąć, albowiem nowe normy opłat pokryją całkowicie koszty własne szpitali. Z drugiej strony należy uwzględnić pewne zwiększenie wydatków na pokrywanie kosztów leczenia ubogich chorych jako następstwo podniesienia opłat szpitalnych.

7. W następstwie nowej regulacji taryf w przedsiębiorstwach samorządowych w zasadzie powinny zniknąć z budżetów wydatki na pokrycie deficytów przedsiębiorstw z wyjątkiem ewentualnych deficytów wodociągów, kanalizacji i zakładów oczyszczania miasta.

8. Z budżetów zwyczajnych należy usunąć wydatki o charakterze inwestycyjnym, które mogą być uwzględniane jedynie w budżetach nadzwyczajnych. Dopuszczalne są tylko takie inwestycje, które zostały zgłoszone i przyjęte do państwowego planu inwestycyjnego.

9. Redukując wydatki w poszczególnych działach budżetu w celu osiągnięcia ogólnej równowagi budżetowej, należy stosować rygorystycznie podstawowe zasady gospodarki publicznej, a mianowicie:

a) zachować odpowiednią proporcję między projektowanymi wydatkami z jednej i dochodami z własnych źródeł związku samorządowego z drugiej strony,

b) projektować tylko takie przedsięwzięcia i w takich rozmiarach, które w tych rozmiarach mogą być rzeczywiście w całości wykonane w ciągu roku budżetowego zarówno ze względów finansowych, jako też ze wszystkich innych względów, jak np. materiał przy robotach drogowych i innych personel fachowy przy przedsięwzięciach zdrowotnych itp.,

c) w tych działach, w których jest konieczna dalsza rozbudowa gospodarki komunalnej ze względu na dotychczas zbyt niski poziom zaspakajania potrzeb — dbać o należytą stopniowość rozbudowy gospodarki i wykluczyć wszelkie gwałtowne skoki, nieproporcjonalne do rozmiarów gospodarki i wydatków budżetowych roku poprzedniego.

10. Wobec konieczności redukcji wydatków, nie znajdujących pokrycia w dochodach, należy jeszcze raz szczegółowo zrewidować wszystkie pozycje subwencyjne i rygorystycznie zastosować się do instrukcji budżetowej Kancelarii Rady Państwa w tym względzie.

11. Przy rewizji wydatków na rolnictwo, oświatę oraz kulturę i sztukę należy się zastosować do nowych instrukcji Kancelarii Rady Państwa, normujących działalność związków samorządowych na tych polach (instrukcja w sprawie rolnictwa z 30 grudnia 1948 r. L. dz. VIII/1924/48, w sprawie stypendiów dla uczniów szkół rolniczych z 30 grudnia 1948 r. L. dz. VIII/1683/48, w sprawie kultury i sztuki z 30 grudnia 1948 r. L. dz. VIII/1874/48, instrukcja w sprawie oświaty wydana będzie w dniach najbliższych). W związku z tym należy w miarę możności wycofać się z akcji, które w myśl wspomnianych instrukcji w zasadzie nie należą do samorządu.

12. W wydatkach na opiekę społeczną należy przeprowadzić jak najdalej posunięte redukcje wszelkich niekoniecznych wydatków, a zwłaszcza w opiece otwartej nad dorosłymi.

13. Rewizję budżetów należy przeprowadzić w takim czasie, aby przerobione budżety wszystkich związków samorządowych były uchwalone i zatwierdzone w ciągu stycznia i lutego 1949 r. Prezydia W. R. N. przedłożą Kancelarii Rady Państwa do dnia 5 marca 1949 r. zestawienia zatwierdzonych budżetów według wzorów, obowiązujących w stosunku do pierwotnych budżetów na rok 1949. Szczegółowe sprawozdania z przeprowadzonej redukcji personelu administracyjnego złożą Prezydia W. R. N. osobno podług specjalnego wzoru, który będzie przysłany dodatkowo.

Szef Kancelarii Rady Państwa: Kazimierz Mijal

Załącznik Nr 5 Odpis

Kancelaria Rady Państwa
L. dz. VIII/1683/48 Warszawa, dnia 30. XII. 1948 r.

Do

Prezydiów Wojewódzkich i Powiatowych Rad Narodowych oraz Prezydiów Miejskich Rad Narodowych miast wydzielonych.

OKÓLNIK Nr 3

w sprawie zasad wynagrodzenia za pracę w radach narodowych.

Kancelaria Rady Państwa komunikuje, że Rada Państwa uchwałą powziętą w dniu 24. I. 1949 r. postanowiła nadać następujące brzmienie punktowi 1 uchwały swej z dnia 25. X. 1948 r. podanej do wiadomości Prezydiom Rad Narodowych okólnikiem Kancelarii Rady Państwa Nr 67 z dnia 29. X. 1948 r.:

„Rada Państwa ustala, iż przewodniczącym i wiceprzewodniczącym wojewódzkich rad narodowych oraz przewodniczącym powiatowych i miejskich rad narodowych miast wydzielonych, o ile urzędują stale, tj. o ile poświęcają czas wyłącznie sprawom rad narodowych i nie pobierają innego uposażenia z funduszów publicznych (z wyjątkiem diet poselskich) i wynagrodzeń za pracę o charakterze ubocznym wykonywaną za zezwoleniem Prezydium Rady Narodowej wyższego stopnia) mogą być przyznawane uchwałami Rad Narodowych, zatwierdzonymi przez Prezydia Rad wyższych diety zryczałtowane w wysokości odpowiadającej uposażeniu odpowiednich szefów władz administracji ogólnej (uposażenie zasadnicze, dodatek funkcyjny i lokalny) bez dodatku reprezentacyjnego.

Zajmowane stanowisko,

Górna granica diet zryczałtowanych diet wg. uposażenia:

1. Przewodniczący W. R. N. oraz Przewodniczący M. R. N. Warszawy i Łodzi — Wojewody w I gr. uposażenia.
2. Przewodniczący M. R. N. Krakowa, Poznania, Wrocławia, Gdańska i Szczecina — Prezydentów tych miast w II gr. uposażenia.
3. Zastępcy przewodniczących wymienionych w pkt. 1 — Wicewojewody w III gr. uposażenia.
4. Przewodniczący M. R. N. innych miast wydzielonych powyżej 100 tysięcy mieszkańców — Prezydentów tych miast w III gr. uposażenia.
5. Przewodniczący Powiatowych Rad Narodowych — Starosty w V gr. uposażenia.
6. Przewodniczący M. R. N. miast wydzielonych od 50.000 do 100.000 mieszkańców oraz przewodniczący M. R. N. m. Olsztyna, Rzeszowa i Sopot — Prezydentów tych miast w IV gr. uposażenia.
7. Przewodniczący Rad Narodowych pozostałych miast wydzielonych i dzielnicowych Rad Narodowych — Prezydentów tych miast w V gr. uposażenia.

Diety zryczałtowane podlegają podatkowi w wysokości odpowiadającej podatkowi od wynagrodzeń pracowników administracji publicznej".

Podana powyżej uchwała Rady Państwa wchodzi w życie z dniem 1. I. 1949 r.

Szef Kancelarii Rady Państwa: Kazimierz Mijal

53

OGŁOSZENIE

Urzędu Wojewódzkiego Krakowskiego

z dnia 31 stycznia 1949 r.

o udzieleniu zezwolenia na reaktywowanie biura i wykonywanie zawodu mierniczego przysięgłego Ob. inż. Skibce Marcelemu w Krakowie.

Na podstawie art. 8 ustawy o mierniczych przysięgłych z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr 46 z roku 1928, poz. 454) Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości, że zarządzeniem z dnia 31 stycznia 1949 r. L. Pom. A. VI-1/87/1/49 udzielił Ob. inż. Skibce Marcelemu na skutek przejścia z dniem 31 sierpnia 1948 r. na zarządzenie Ob. Prezydenta Miasta Krakowa w stan spoczynku zezwolenia na reaktywowanie biura i wznowienie wykonywania czynności zawodowych mierniczego przysięgłego z siedzibą urzędową w Krakowie przy ul. św. Sebastiana 7, m. 8.

Za Wojewodę: **inż. Kaz. Butkiewicz,** Nacz. Wydz. Pom.

54

OGŁOSZENIE

Urzędu Wojewódzkiego Krakowskiego

z dnia 7 lutego 1949 r.

o udzieleniu zezwolenia na reaktywowanie biura i wykonywanie zawodu mierniczego przysięgłego Ob. Rutkowskiemu Adamowi w Krakowie.

Na podstawie art. 8 ustawy o mierniczych przysięgłych z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr 46 ex 1928, poz. 454) Urząd Wojewódzki podaje do wiadomości, że zarządzeniem z dnia 7 lutego 1949 r. L. Pom. A. VI-1/86/1/49 udzielił Ob. Adamowi Rutkowskiemu zezwolenia na reaktywowanie biura i wykonywanie czynności zawodowych mierniczego przysięgłego z siedzibą urzędową w Krakowie przy ul. Stachowicza 10, m. 2.

Za Wojewodę: **Inż. Antoni Hollender,** w z. Nacz. Wydz. Pom.

55

OGŁOSZENIE

Dyrekcji Lasów Państwowych Okręgu Krakowskiego

z dnia 1 lutego 1949 r.

w sprawie przejęcia na własność Państwa Tartaków w Krakowie i Sporyszu.

Na podstawie § 73 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62) oraz zarządzenia Ministerstwa Leśnictwa z dnia 19 lipca 1948 r. ogłasza się, że sporządzone zostaną protokóły zdawczo-odbiorcze następujących przedsiębiorstw przejętych na własność Państwa:

1. Tartak parowy Berkelhammera — Kraków, Dąbie, ul. Cystersów 22. Protokół zdawczo-odbiorczy sporządzony zostanie w dniach 7 i 8 marca 1949 r. o godz. 8.30 na terenie tartaku.
2. Tartak parowy i Skrzynkarnia — Bracia Hoffman w Sporyszu. Protokół sporządzony zostanie w dniach 10 i 11 marca 1949 r. o godz. 8.30 na terenie tartaku.

Wzywa się właścicieli powyższych przedsiębiorstw oraz właścicieli składników majątkowych, znajdujących się w powyższych przedsiębiorstwach do stawiennictwa się w czasie i miejscu wyznaczonym do sporządzenia protokółu zdawczo-odbiorczego.

Niestawiennictwo nie wstrzymuje sporządzenia protokółu zdawczo-odbiorczego.

Dyrektor Lasów Państwowych Okręgu Krakowskiego w z. **inż. Jan Wiktor Matusz,** Kier. Biura Plan. i Org.

56

OBWIESZCZENIE

Prezydenta stoł. król. miasta Krakowa

z dnia 3 lutego 1949 r.

w sprawie wywłaszczenia na rzecz Skarbu Państwa (P. K. P.) gruntów położonych w gm. kat. Kraków Dz. XXI Płaszów i Dz. L Wola Duchacka.

Stosownie do zarządzenia Urzędu Wojewódzkiego Krakowskiego z dnia 26 stycznia 1949 r. L. AA. I/4/35/48, po myśli art. 13 prawa o postępowaniu wywłaszczeniowym z dnia 24 września 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 86. poz. 776) oraz dekretu z dnia 7 kwietnia 1948 r. o wywłaszczeniu majątków zajętych na cele użyteczności publicznej w okresie wojny 1939—1945 r. (Dz. U. R. P. Nr 20, poz. 138), zawiadamiam o wszczęciu postępowania wywłaszczeniowego na rzecz Skarbu Państwa (P. K. P.) gruntów zajętych przez okupanta na cele kolejowe w Dz. Płaszów i Wola Duchacka, które ma polegać na odjęciu prawa własności parcel o łącznej powierzchni 3 ha 97 a 14 m^2 położonych

a) w gm. kat. Kraków Dz. XXI Płaszów, a oznaczonych:

1 kat. 2602/2	l. w. h. 445	pow. 2 a 25 m^2	własność dra Fryderyka Jeżowera, Pauliny Poserowej, Juliana Lustiga i Anny Załubskiej
„ 2610	„ 16	„ 18 a 37 m^2	własność Eliasza Kopsa,
„ 2611	„ 16	„ 3 a 59 m^2	„ „ „
„ 2660/1	„ 17	„ 16 a 44 m^2	„ „ „
„ 2660/3	„ 17	„ 14 a 84 m^2	„ „ „
„ 2661/1	„ 17	„ — 69 m^2	„ „ „
„ 2661/3	„ 17	„ — 76 m^2	„ „ „
„ 2660/2	„ 9	„ 28 a 49 m^2	„ „ „ (5/8 + 9/32)
„ 2661/2	„ 9	„ 1 a 39 m^2	własność Wincen. Kopsa (3/32)
„ 2663	„ 410	„ — 30 m^2	„ Marii Elizy Berentowej (1/2)
„ 2689	„ 410	„ 6 a 29 m^2	własność Adama Willama (1/2)
„ 2669	„ 1159	„ 23 a 93 m^2	własność Jetti Rottersman
„ 2658	„ 395	„ 1 a 81 m^2	własność Gusty z Libanów Mehlowej (2/220+2/22)
„ 2659	„ 395	„ 1 ha 68 a 70 m^2	własność Mieczysława Libana (2/220+2/2)
„ 2662	„ 395	„ — 72 m^2	własność Bronisława Libana (2/22+2/220)
„ 2664	„ 395	„ 3 a 94 m^2	własność Bogumiła Libana i spół. (2/22)
„ 2651	„ 705	„ 57 a 98 m^2	własność Biszko Lippermana (1/2) i Alfreda Feltschera (1/2)

b) w gm. kat. Kraków Dz. L Wola Duchacka, oznaczonych:

1 kat. 7/3	w. h. 73	pow. 4 a 09 m^2	własność Lazara Lippermana
„ 7/7	„ 73	„ 2 a 26 m^2	„ „ „
„ 9/1	„ 73	„ 8 a 59 m^2	„ „ „
„ 9/3	„ 73	„ 6 a 71 m^2	„ „ „
„ 10	„ 73	„ 7 a 84 m^2	„ „ „
„ 7/8	„ 1051	„ — 79 m^2	„ „ „
„ 9/2	„ 1051	„ 4 a 22 m^2	„ „ „
„ 7/2	„ 1049	„ 4 a 53 m^2	własność Ryfki Symplak
„ 7/4	„ 1049	„ 3 a 44 m^2	własność Chany Kudesy Symplak i Abrama Symplak
„ 7/5	„ 1124	„ 4 a 18 m^2	własność Wacława Gulewicza

Plan sytuacyjny, inne wymagane załączniki zgodnie z art. 14 wspomnianego prawa, wyłożone są do przejrzenia przez dni 14, tj. od dnia 17 lutego do 2 marca włącznie br. w Wydziale Administracyjnym Z. M. w Krakowie, ul. Pawia 3, II p., pokój nr 14.

W powyższym terminie wolno osobom interesowanym zgłaszać wnioski lub sprzeciwy, które należy wnosić na ręce Naczelnika Wydziału Administracyjnego Z. M.

Za Prezydenta m. Krakowa: **Mgr Królikowski** Nacz. Wydz.

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Utworzenie Urzędu Celnego w Łysej Polanie.

Dyrekcja Ceł w Krakowie zawiadamia, że z dniem 10 lutego 1949 r. tworzy Urząd Celny w Łysej Polanie dla ruchu paszportowego i małego ruchu granicznego. Orzecznictwo w sprawach karnych wymienionego Urzędu, spoczywać będzie w kompetencji Urzędu Celnego w Czarnym Dunajcu.

Uruchomienie Urzędu poczt.-telek. IV kl. Kraków 21.

Z dniem 15 lutego 1949 r. uruchamia się Urząd poczt.-telek. IV klasy, Kraków 21. Do miejscowego obszaru pocztowego wymienionego urzędu włącza się dzielnicę XLI m. Krakowa obejmującą przedmieścia Prądnik Czerwony, Prądnik Biały, Witkowice, Nowa Górka Narodowa, Stara Górka Narodowa, Nowa Olsza i Stara Olsza, którą równocześnie wyłącza się z miejscowego obszaru pocztowego. Obw. Up. Kraków 1. Do zamiejscowego obszaru pocztowego włącza się miejscowości: Sudół, Dziekanowice, Bosutów, Boleń, Czekaj, Węgrzce, Sudół Batowicki, Batowice, Raciborowice, Zastów i Prawda, które równocześnie wyłącza się z zamiejscowego obszaru pocztowego Obw. Up. Kraków 1.

Godzin urzędowe w zewnętrznej służbie poczt.-telek. ustala się od godz. 8 do 12 i od 15 do 18 w dni powszednie, zaś w niedziele i święta od godz. 9 do 11 i od 15 do 16.

Utworzenie Zarządu Tartaków Lasów Państwowych w Muszynie.

Zgodnie z rozporządzeniem Ministerstwa Leśnictwa z dnia 30. XII. 1948 r. Zn. II/Org./003/143, utworzono Zarząd Tartaków Lasów Państwowych w Muszynie z siedzibą w Muszynie, w skład którego wchodzą tartaki: a) w Muszynie, b) w Krynicy I, c) w Krynicy II.

OGŁOSZENIA

o przejęciu niektórych przedsiębiorstw na własność Państwa

Na podstawie § 73 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62) oraz zarządzenia Ministra P. i H. z dnia 15 grudnia 1948 r. Nr Pr. I/145/48 ogłasza się, że dnia 11 kwietnia 1949 r. o godz. 10 rano w Skawinie k. Krakowa sporządzony będzie protokół zdawczo-odbiorczy celem objęcia przedsiębiorstwa pod firmą: Henryka Francka Synowie Fabryka Środków Kawowych, Spółka Akcyjna, położonego w Skawinie k. Krakowa.

Wzywa się właścicieli powyższego przedsiębiorstwa oraz właścicieli składników majątkowych, znajdujących się w powyższym przedsiębiorstwie do stawienia się w czasie i miejscu wyznaczonym do sporządzenia protokółu zdawczo-odbiorczego.

Niestawiennictwo nie wstrzymuje sporządzenia protokółu zdawczo-odbiorczego.

Zjednoczenie Przemysłu Surogatów Kawowych i Namiastek Spożywczych, Warszawa, ul. Nowy Świat 64.

Na podstawie § 73 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62 oraz zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 14 lipca 1948 r. Nr 42 (Lp. 15) ogłoszonym w Monitorze Polskim Nr A-65 z dnia 9. VIII. 1948 r., poz. 371, ogłasza się, że sporządzone zostaną protokoły zdawczo-odbiorcze następujących przedsiębiorstw, przejętych na własność Państwa:

a) piekarni Linnert Rudolf, Biała Krakowska, ul. Zjednoczenia Nd. 31 (dawniej ul. 11 Listopada 31),

piekarni parowej Profit Konrad sen., Biała Krakowska, ul. Zjednoczenia Nd. 56 (dawniej ul. 11 Listopada 56),

piekarni parowej Brochmann Otto, Biała Krakowska, ul. Zjednoczenia Nd. 58 (dawniej ul. 11 Listopada 58),

piekarni Bathelt Brunon, Biała Krakowska, ul. 10 Lutego Nd. 9 (dawniej ul. Hałcnowska 9);

b) byli właściciele sprzed 1939 r. nieznani z miejsca pobytu. Piekarnie wyżej wymienione zostały upaństwowione na podstawie ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17) o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej, zaś zarządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 25 września 1948 r. zlecono przejęcie tych piekarń jako przedsiębiorstw przemysłowych;

c) miejsce i termin sporządzenia protokołu zdawczo-odbiorczego dla piekarni przy ul. Zjednoczenia Nr 31 i 56 (dawniej Listopada) wyznacza się na dzień 10 marca 1949 r., zaś dla piekarń, położonych przy ul. Zjednoczenia Nd. 58 (dawniej Listopada) i 10 Lutego (dawniej ul. Hałcnowska 9) na dzień 11 marca 1949 r.;

d) wzywa się Okręgowy Urząd Likwidacyjny jako tymczasowego zarządcę tego majątku (piekarń) do stawienia się w wyznaczonym czasie i miejscu do sporządzenia protokołów zdawczo-odbiorczych.

W razie niestawienia się wyżej wezwanego, sporządzenie tych protokołów nie zostanie wstrzymane.

Powszechna Spółdzielnia Spożywców zarej. z odp. udziałami w Białej Krakowskiej, Plac Wolności 2, tel. 12-50.

Na podstawie § 73 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 62 oraz zarządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z 28 grudnia 1948 r. ogłasza się, że sporządzony zostanie w dniu 1 kwietnia 1949 r. o godz. 9 w lokalu Centrali Handlowej Żelaza i Stali, Głównego Składu Żelaza w Krakowie, ul. Kopernika 6, protokół zdawczo-odbiorczy następującego przedsiębiorstwa, przejętego na własność Państwa:

Towarzystwo Kontynentalne dla Handlu i Przemysłu Sp. Akc. — Kraków (Fabryka Armatur w Łagiewnikach wraz z nieruchomością w Krakowie, przy ul. Kopernika 6).

Wzywa się właścicieli powyższego przedsiębiorstwa oraz właścicieli składników majątkowych, znajdujących się w powyższym przedsiębiorstwie do stawienia się w czasie i miejscu wyznaczonym do sporządzenia protokółu zdawczo-odbiorczego.

Niestawiennictwo nie wstrzymuje sporządzenia protokółu zdawczo-odbiorczego.

Krakowska Fabryka Armatur
Przedsiębiorstwo Państwowe Wyodrębnione — Łagiewniki

ZGŁOSZENIA O UTRACIE DOKUMENTÓW

Niżej zapodane osoby zgłosiły utratę następujących dokumentów:

Wardas Florian, Słupia, pow. Limanowa, legitymację służbową Nr 848, wydaną przez Urząd Wojew. Krakow. — Wydział Oświaty Rolniczej 1948 r.

Kulma Stanisław, Kraków, Łobzowska 46, m. 9: 1) zielone prawo jazdy na motocykle wydane przez Urząd Wojew. Krak. w 1948 r., 2) kartę ewidencyjną motocyklu D. K. W. 500, wydaną przez Urząd Wojew. Krak. w 1948 r.

Puzio Jerzy. urodz. 1924 r. zam. Kraków, ul. Długa 31: 1) legitymację Zw. Zaw. Transportowców wydaną przez Oddział Kraków, oraz 2) kartę rejestracyjną wydaną przez RKU Kraków-miasto.

Żak Stanisław, Ręczna gm. Liszki, pow. Kraków, dowód tożsamości konia wystawiony przez Zarząd Gminny w Liszkach w 1947 r.

Góral Władysław, gm. Wysoka, pow. Wadowice, urodz. w 1917 r., kartę rejestr. wojsk. wydaną przez RKU Wadowice.

Dziewoński Bolesław, urodz. w 1926 r., zam. w Fałkowicach, pow. Myślenice, kartę rejestr. wojsk. wydaną przez RKU Kraków-powiat.

Małek Łukasz, zam. Jelna gm. Kobyle-Gródek, pow. Nowy Sącz, dowód tożsamości konia wydany przez Zarząd Gminny Kobyle-Gródek 14. II. 1946 r.

Kruk Władysław, zam. Cholerzyn gm. Liszki, pow. Kraków, dowód tożsamości konia wystawiony na jego nazwisko jako właściciela przez Zarząd Gminny Liszki.

Lisowski Euzebiusz, zam. w Wieliczce, pow. Kraków, pozwolenie na prowadzenie pojazdów miechanicznych, wydane mu przez Krakowski Urząd Wojewódzki.

Biel Franciszka, urodz. w 1912 r., zam. w Zakopanem, Łukaszówki 757 „Zaświadczenie" Nr 889, wydane przez Zarząd Miejski w Zakopanem.

Klicz Stanisław, Kraków, ul. Rękawka 26, zielone prawo jazdy Nr 14995, wydane przez Urząd Wojew. Krakowski dnia 15. IX. 1947 r.

Kawa Józef, Kraków, Szopena 8, legitymację Zw. Zaw. Transportowców Oddział w Krakowie Nr 38316.

Daniec Genowefa, Kraków, Długa 34, 1) legitymację służbową wydaną przez Urząd Repatriacyjny w Katowicach w 1946 r. Nr 3446, 2) zaświadczenie pracy wydane przez Urząd Wojew. Krakowski — Wydział Zdrowia — Oddział Epidemiologiczny, 3) dowód zameldowania w Krakowie.

Krakowski Dziennik Wojewódzki wydawany jest 1 i 15 każdego miesiąca.
Prenumerata roczna za 1 egzempl. wynosi 1.600 zł.
Drobne ogłoszenia o utracie dokumentów 500 złotych wraz z 1 egzempl. dowodowym.

Wszelkie należności z tytułu prenumeraty, ogłoszeń oraz z zakupna poszczególnych egzemplarzy uiszczać należy za pośrednictwem Powszechnej Kasy Oszczędności, Oddział w Krakowie, konto czekowe **Nr IV-1480.**

Reklamacje z powodu nie otrzymania poszczególnych numerów Krakowskiego Dziennika Wojewódzkiego należy wnosić niezwłocznie po otrzymaniu następnego kolejnego numeru. Późniejsze reklamacje będą uwzględnione tylko po uiszczeniu ceny reklamowanego numeru. Cena poszczególnego numeru jest zależna od jego objętości.

Adres Redakcji i Administracji: „Krakowski Dziennik Wojewódzki", Kraków, ulica Basztowa L. 22.
Cena pojedynczego egzemplarza **80 zł.**

Drukarnia Związkowa w Krakowie, ul. Mikołajska 13 — M 47973